

Ο κορυφαίος της ελληνικής δραματουργίας, Αλέξης Μινωτής !

Γράφει ο Πάνος Ν. Αβραμόπουλος

Αδιαφιλονίκητα ο κορυφαίος έλληνας ηθοποιός του 20-ου αιώνα ο Αλέξης Μινωτής, που εξακόντισε το ύφος και το ήθος της ελληνικής δραματουργίας, στα πέρατα της οικουμένης. Πραγματοποίησε μία εκτυφλωτική καριέρα, η οποία περιελάμβανε παραστάσεις στο Hollywood, στο Covent Garden του Λονδίνου και σε άλλες υψηλού ήθους θεατρικές σκηνές και αποτέλεσε στην κυριολεξία τον κατεξοχήν πρεσβευτή της ελληνικής τέχνης στο εξωτερικό. Μνημειώδης και παγκόσμιου κύρους θεωρείται η συμμετοχή του το 1939 με το Εθνικό Θέατρο στο Λονδίνο, στην παράσταση «Άμλετ», όπου και από τους άγγλους κριτικούς, θεωρήθηκε ως ο καλύτερος Άμλετ, της τελευταίας πενήνταετίας τότε. Επίσης το 1946 η εξαιρετική συμμετοχή του στην χολιγουντιανή ταινία του Άλφρεντ Χίτσκοκ «Υπόθεση Notorious», μαζί με τους γιγάντιους Κάρυ Γκράντ και Ίνγκριτ Μπέργκμαν. Ακόμα η απροσέγγιστου υποκριτικού ήθους συμμετοχή του το 1956, στο ρόλο του Οιδίποδα επί Κολωνώ, παράσταση την οποία σκηνοθέτησε ο ίδιος, αλλά και άλλες δραματουργικές συμμετοχές, που αποτύπωσαν αδρά τη μεγάλη θεατρική του κλάση και το αξεπέραστο λυρικό του κύτταρο.

Είδε το φως της ζωής στις 8 Αυγούστου του 1900 στα Χανιά. Και από νεαρή ηλικία, εκδήλωσε ξεχωριστή έφεση για την ποίηση και το θέατρο. Με την αποπεράτωση των εγκυκλίων γυμνασιακών του σπουδών, εισήχθη στην «Τράπεζα Αθηνών» ως υπάλληλος και το 1921 ανέβηκε στην Αθήνα, ξεκινώντας ως ερασιτέχνης ηθοποιός, τα πρώτα του δραμα-τουργικά βήματα. Με την καθολική την αντίδραση της οικογένειάς του, για την ηθοποιία του,

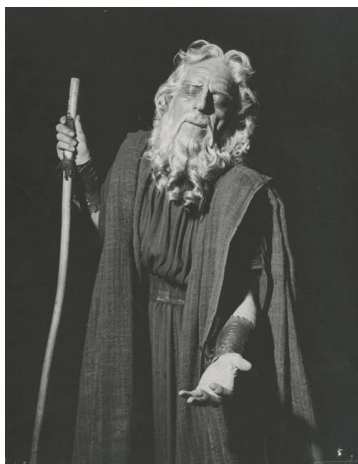
όπου και τον εξανάγκασε να αλλάξει το πραγματικό του όνομα Μινωτάκης, σε Αλέξης Μινωτής. Μετά τα πρώτα λοιπόν ερασιτεχνικά υποκριτικά του εγχειρήματα, εντάσσεται ως επαγγελματίας, στα θεατρικά σχήματα των Αιμίλιου Βεάκη και Χριστοφόρου Νέζερ και πραγματοποιεί μαζί τους περιοδεία στην επαρχία, υποδυόμενος τον Οιδίποδα Τύραννο. Ρόλος που θα αποβεί μοιραίος στη ζωή του και θα τον εξακοντίσει στον ακήρατο ουρανό, της δραματουργικής τέχνης.

Στα 1925 ο κορυφαίος μας ηθοποιός προσελήφθη στο θίασο της Μαρίκας Κοτοπούλη και το 1925 σημείωσε την πρώτη του μεγάλη επιτυχία, στο έργο του Άρτιζπάσεφ «Πόλεμος», υποδυόμενος τον ρόλο του βιολιστή. Έκτοτε αν και αυτοδίδακτος, με τις έξοχες υποκριτικές του παρουσίες, θα αναγνωριστεί ως ένας εκ των κορυφαίων δραματουργικό ηθοποιών της εποχής. Ειδικότερα μέσα από τις παραστάσεις του θεατρικού σχήματος της «Ελευθέρας

Σκηνής», ο Αλέξης Μινωτής, θα αποτυπώσει το ανυπέρβλητο δραματουργικό του τάλαντο και θα καθιερωθεί ως κορυφαίος. Το 1939 μάλιστα με το Εθνικό Θέατρο στην Αγγλία, θα δώσει την παράσταση της ζωής του «Άμλετ» και από τους άγγλους κριτικούς, θα αξιολογηθεί ως κορυφαίος Άμλετ της τελευταίας πενήνταετίας.

Ο Αλέξης Μινωτής πέρα από το αξεπέραστο λυρικό του κύτταρο, υπήρξε και υποκριτικά πολυεπίπεδος. Κινήθηκε με υποδειγματική άνεση σε όλο το φάσμα της θεατρικής τέχνης και είχε άριστες επιδόσεις σε όλα τα είδη της. Από την τραγωδία και την κωμωδία, έως τις φάρσες και το μελόδραμα-όπερα. Κορυφαίοι πρωταγωνιστικοί ρόλοι για το μεγάλο μας θεατράνθρωπο, στην απαστράπτουσα υποκριτική του πορεία, υπήρξαν, οι : Ιούλιος Καίσαρας και ο Άμλετ του Σαίξπηρ, ο Δον Κάρλος του Σίλερ, αλλά και οι ρόλοι, Ιβάν Τρομερός, Πέερ Γκύντ, Μάκβεθ, Βασιλιάς Λήρ, Βρυκόλακες κ.α.

Στα 1948 ο Αλέξης Μινωτής παντρεύτηκε τη μούσα της ζωής του Κατίνα Παξινού, στην οποία έμεινε πιστός μέχρι τέλους και πραγματοποίησαν και από κοινού ανεπανάληπτες δραματουργικές παρουσίες. Στα δέκα χρόνια της κατοχής, ο Μινωτής κατέφυγε στις ΗΠΑ. Και το 1946 πραγματοποίησε την κορυφαία συμμετοχή του, στην χολιγουντιανή παραγωγή «Υπόθεση Νοτόριους» του Άλφρεντ Χίτσκοκ. Στα 1952 ο Αλέξης Μινωτής με την μούσα του Κατίνα Παξινού, μετεκλήθησαν από την Αμερική από το Εθνικό Θέατρο, για να συμμετάσχουν σε παραστάσεις αρχαίου δράματος, αλλά και στους «Βρυκόλακες» του Ερρίκου Ίψεν. Ενώ το 1957 με την υπόδειξη της βασίλισσας Φρειδερίκης, συμμετείχε στην χολιγουντιανή ταινία

ελληνικής όμως παραγωγής, «Το παιδί και το δελφίνι», με πρωταγωνίστρια την αξεπέραστη Ιταλίδα Σοφία Λόρεν. Την ίδια επίσης χρόνια με το πέρας των παραστάσεων του στην Ελλάδα, συμμετείχε σε κορυφαίες παραστάσεις αρχαίου δράματος του Εθνικού Θεάτρου, στη Νέα Υόρκη. Η παράσταση Μάλιστα «Οιδίπους Τύραν-νος» του Σοφοκλή έγινε

με δική του σκηνοθεσία. Στη συνέχεια ο κορυφαίος μας ηθοποιός σκηνοθέτησε τις παραστάσεις του Ευριπίδη «Εκάβη» (1955) και «Μήδεια» (1956), με κεντρική πρωταγωνίστρια τη μούσα του, κορυφαία Ελληνίδα ηθοποιό και μονα-δική που τιμήθηκε με Όσκαρ, Κατίνα Παξινού. Επίσης το 1956 ο Μινωτής, σκηνοθέτησε και την τραγωδία «Αντιγόνη» του Σοφοκλή, με πρωταγωνίστρια τη σπουδαία Άννα Συνοδινού, αλλά και τον «Οιδίποδα επί Κολωνώ» με κεντρικό πρωταγωνιστή τον ίδιο. Ενώ στα 1958 ο

σκηνοθέτησε στην Αμερική στο «Dallas Civil Opera», αλλά και στο «Covent Garden» του Λονδίνου την όπερα «Μήδεια» του και Κερουμπίνι, με πρωταγωνίστρια, την θεϊκή Μαρία Κάλλας και αποτιμήθηκε ως κορυφαίο δείγμα, σύγχρονης σκηνοθετικής τέχνης μελοδράματος.

Στις 11 Νοεμβρίου του 1990, ο κορυφαίος έλληνας ηθοποιός θα κλείσει για πάντα τα μάτια από τη ζωή. Ανυπέρβλητο δραματουργικό талант, έξοχο λυρικό ύφος, αλλά και μοναδική υποκριτική αρμονία, ήταν τα στοιχεία με τα οποία πορεύτηκε στην ασύλληπτη δραματική του πορεία, ο κορυφαίος μας ηθοποιός του εικοστού αιώνα, Αλέξης Μινωτής. Και με αυτά θα τον στεφανώνει για πάντα στην Αθανασία, η ελληνική ιστορία !

Θέατρο

1932/1933	Οθέλλος
1934/1935	Ο Βασιλικός
1935/1936	Τρισεύγενη
1935/1936	Αρραβωνιάσματα
1938/1939	Ο σταυρός και το σπαθί
1950/1951	Βρυκόλακες

1955/1956	Μήδεια
1960/1961	Η επίσκεψη της γηραιάς κυρίας
1960/1961	Ο έμπορος της Βενετίας
1968/1969	Ταξίδι μακριάς ημέρας μέσα στη νύχτα
1968/1969	Ο πατέρας
1969/1970	Οι παλαιστές
1969/1970	Βρυκόλακες
1969/1970	Η Ήρα και το παγώνι
1970/1971	Η πόλη με τα πανιά
1972/1973	Ο λοχαγός του Κέπενικ
1979/1980	Ευτυχισμένες μέρες - Το τέλος του παιχνιδιού
1981/1982	Ο καρδινάλιος της Ισπανίας

***Ο συγγραφέας Πάνος Ν. Αβραμόπουλος, είναι Α΄ Αναπληρωματικός Δημοτικός Σύμβουλος Αθηναίων**

www.panosavramopoulos.blogspot.gr